

Vlăstarul

Aprilie | Nr. 3 | 2012 ■ 5 LEI
Seria VI
Colegiul Național "Spiru Haret", București

Sumar

Vlăstarul

Echipă

- Acte de cultură: Colocviile Haretiana, pag. 3
- Sfântul Spiridon, pag. 6
- Spiriștii în ton cu moda, pag. 8
- Interviu: Mihai Mălaimare, directorul teatrului Masca, pag. 11
- Cronică teatrală: Regele Cerb, pag. 14
- Interviu: Trupa Electric Fence, pag. 16
- Rezonanță între fizica și supranatural, pag. 20
- Semnificațiile și proprietățile culorilor, pag. 21
- Story: Atenție: Pericol de dragoste, pag. 22
- Pauză de lectură, pag. 24
- ABC: Bacalaureat 2012, variantă propusă, pag. 32
- Entertainment: Știați că...?, pag. 34
- Entertainment: Test Psihologic, pag. 35
- Vlăstarul recomandă, pag. 36
- Evenimente, pag. 37
- Horoscop, pag. 38

Art Director & DTP	IULIANA NEAGOIE
Redactor	CRISTINA ISTODOR ANDRA TEODOREANU RĂZVAN AVĂDĂNEI
Reporter	RAREȘ ANTEMIR
Brand Manager	IRINA UNGUREANU
Foto reporter	CARLA MIHĂIESCU
Colaboratori	BIANCA BĂDOI ANA ȚĂRAN ELENA MOHAMED- MAHMOUD NAWAL MONICA MATEI IOANA LUNGU RALUCA VELICU SANDRA CAMBURU Prof. PETRE CONSTANTINESCU SARA ESTERABADEYAN TEODORA GHEȚEA ADRIAN ILIE MITROI
Foto	DREAMSTIME.COM SXC.HU

Coordonatori:

DIRECTOR - prof. ALEXANDRU CONSTANTINESCU
DIRECTOR ADJUNCT - prof. FLORIN VLĂSCEANU
COORDONATOR DE PROIECTE ȘI PROGRAME ȘCOLARE :
prof. MARIANA COMĂNIȚĂ

PROFESORI - CORINA BUZOIANU
LIANA HERA

Acte de cultură : Colocviile Haretiana

Text: Cristina Istodor, clasa a IX-a F

Colocviile Haretiana au căpătat specific educațional pentru elevii Colegiului Național „Spiru Haret” de ieri și de astăzi. Manifestările cultural-educative devin prilej de comemorare și de valorizare a marelui om de știință și matematician : Spiru Haret.

Ziua în care acesta s-a născut, spre beneficiul românesc și al culturii poporului român, este un reper important pentru viața liceului nostru și al întregului învățământ românesc. Ziua de 15 Februarie devine astfel o sărbătoare tradițională pentru elevii Colegiului Național „ Spiru Haret ”, o sărbătoare care ne cheamă să-l cunoaștem, peste timp, pe marele intelectual Spiru Haret, dar și o sărbătoare în care trecutul se îmbină armonios cu prezentul și se deschide promițător spre viitor.

Astfel, *Colocviile Haretiana* se constituie ca adevărate și profunde alternative la comportamentul și sistemul de valori, de multe ori îndoielnic, ale societății contemporane, dar și ca atitudini educaționale atât pentru elevii liceului nostru cât și pentru cei care învață și se formează în școala românească .

Prin *Colocviile Haretiana*, avem acces nemijlocit la un tezaur unic ce așteaptă să fie valorificat, reprezentat de moștenirea pe care marele academician Spiru Haret ne-a lăsat-o.

A participa la aceste manifestări înseamnă, deopotrivă, a intra în dialog cu domnul Spiru, a-i recunoaște uriașa contribuție pentru școala românească și a încerca, totodată, să ne construim, prin dânsul, un model demn de urmat.

Foto: Corina Buzoianu

Omul de știință care a *pus societatea în ecuație*, pedagogul modern al cărui nume, prezent de peste nouă decenii pe frontispiciul liceului, este săpat adânc în conștiința celor care intră, an de an, în lăcașul din Strada Italiană nr.17, este Spiru Haret (1851-1912).

De 99 de ani, generații de spiriști au înțeles viziunea unui remarcabil pedagog național și social privind România viitoare, apropierea momentului „când se va trece la o largă descentralizare în administrarea școlilor...”.

Cu timpul, această aniversare a devenit o sărbătoare tradițională, care îndeamnă oamenii Școlii la meditație, la asumții. O sărbătoare a Școlii, în general, care trimite la Omul aniversat, dar și la Moștenirea acestuia: prezentul abordat coerent și viitorul relevant. Viitorul Școlii, evident. Dar și al Națiunii...

Fiecare ediție a *Colocviilor* este înnobilită de prezența unor personalități distincte ale vieții politice și culturale, foști spiriști, care au contribuit la redescoperirea, prin mărturiile lor, a valențelor distincte ale unui real centru educațional.

Colegiul Național „Spiru Haret” a oferit României nume mari, precum: Mircea Eliade, Nicolae Steinhardt, Constantin Noica, Grigore Moisil, Alexandru Ciorănescu, Dan Berindei.

De la ei, poporul avea să afle, ulterior, că dragostea nu ține cont de naționalitate, că religia este o punte de salvare a sufletului sau că: „*O lumânare poate face oricând ceea ce nu poate face soarele niciodată: să lumineze în întuneric.*” (O. Paler)

Născut la 15 februarie 1851, Spiru Haret devine întruchiparea echilibrului, a discernământului organizatoric. A pășit pragul Facultății de Științe din București în septembrie, 1869. În 1874, Titu Maiorescu, Ministru al Instrucțiunii Publice, i-a acordat lui Haret o bursă pentru studiul matematicilor la Paris. Aici, Haret și-a luat din nou licența în matematici (1875), apoi licența în științele fizice (1876) și doctoratul la 30 ianuarie 1878.

Spiru Haret este primul român doctor în matematici de la Paris. Eruditul matematician și astronom, Jules Henri Poincaré, observa: „*În 1878, Spiru Haret a dovedit existența termenilor seculari de gradul III și acest rezultat a provocat o mare uimire.*” Facultatea de Științe din Paris trimite o adresă Ministerului Cultelor și Instrucțiunii Publice felicitând România, țara care a produs și posedă asemenea talente.

Târziu, în 1976, cu prilejul împlinirii a 125 de ani de la nașterea lui Spiru Haret, un crater de pe harta Lunii, pe coordonatele latitudine 59 grade sud și longitudine 176 grade vest, în partea lunară invizibilă, a primit numele lui Haret.

La numai 27 de ani, Spiru Haret era cel mai tânăr profesor al Universității din București. A predat Mecanica rațională până în anul 1910.

Ca profesor și ca Ministru al Instrucțiunii Publice, Spiru Haret a fost sufletul școlii românești și de aceea a fost numit „Omul școlii”.

Profesorul universitar trebuie să urmărească și progresul școlii în ansamblu, fără de care știința lui rămâne sterilă. Concepția socială a lui Haret pornea de la convingerea că „pătura țărănească posedă calități nebănuite încă, de energie, de pricepere și inițiativă.”

Prin reforma învățământului (Reforma lui Spiru Haret, 1898), a reușit să ridice mult nivelul școlii românești.

Ca om, Spiru Haret a fost mo-dest, cu vederi democratice, și a avut înțelepciunea de a ști să se facă to-lerat de morala epocii pentru a-și trece realizările. Mare în simplitatea felului său de a fi, modest în pretențiile sale, Haret a fost un adevărat apostol.

Constantin Brâncuși, răspunzând solicitării ministrului Vasile G. Murtun, și l-a imaginat pe Spiru Haret asemenea unei fântâni arhaice, „o fântână a lui Haret în piatră cu ciurură și apă așezată în Oborul cobilițarilor olteni, al cailor și boilor însetați ilfoveni care veneau în târgul faimos” (Petre Pandrea).

Un proiect maiestuos, care însă a fost oprit. Întristat, Brâncuși părăsește orașul

București cu gândul încetării colaborării cu demnitarul român. Ca urmare, nici până azi nu a fost identificat proiectul integral al monumentului. Se păstrează numai un fragment realizat în ghips denumit „Fântâna lui Narcis”. Denumirea este dată, după eșuarea proiectului, prin analogie cu profilul frumosului adolescent antic.

*

Anul acesta, răspunzând cerințelor unei noi *Legi a Educației Naționale* care prevede o săptămână numită „Școala altfel”, sărbătorirea marelui Spiru Haret va avea loc în luna aprilie.

Unul dintre cele mai importante evenimente ale *Colocviilor Haretiana 2012* (dacă nu cumva cel mai important), îl constituie *Expoziția de carte rară din fondul bibliotecii Colegiului Național „Spiru Haret”*, realizată la inițiativa domnului director **Alexandru Constantinescu** și cu sprijinul domnului profesor **Adrian Pascu**, fost director al CNSH.

Foto: Corina Buzoianu

Sfântul Spiridon, apărătorul Sinodului întâi ecumenic de la Niceea și ocrotitorul colegiului nostru

Insula Cipru a fost patria minunatului Spiridon, care, nascându-se din părinți simpli în cetatea Trimitunde, era și el, asemenea lor, smerit, cu frică de Dumnezeu, dar fără o educație aleasă, în ciuda capacității sale intelectuale de care a dat dovadă încă de mic copil. Crescând, a fost pastor turmei tatălui său, iar la vârsta cuvenită s-a cununat cu o femeie din cetatea sa, mai târziu devenind tatăl unei fiice, Irina.

Dar Dumnezeu, cunoscând că fericitul Spiridon are cu totul și cu totul alt scop în viață decât acela de a păstori o turmă de oi, a rânduit ca, nu după mulți ani, soția să-i moară. După moartea acesteia, sfântul împlinea cuvântul lui Dumnezeu prin fapte bune, iar averea sa le-o dădea săracilor și, toți străinii care treceau prin Trimitunda, își găseau loc de odihnă în casa lui Spiridon. Ca răsplată pentru toate faptele sale, Dumnezeu îl va învrednici pe Sfântul Spiridon cu darul facerii de minuni. Astfel, Spiridon va fi uns episcop al Trimitunde, după moartea lui Theofan, vechiul ierarh al cetății.

Într-o vreme, a fost secetă și foamete mare în Cipru, iar în cetatea Trimitunde era un negustor foarte bogat, dar care, dorind să-și înmulțească averea, și-a scos, spre a fi vândute, grânele, pe care le păstra în hambarele sale din anii trecuți, cerând cu mult mai mult decât valorau acestea.

Atunci era un plugar, cunoscut sfântului, care, având o familie numeroasă, i-a cerut cu împrumut niște grâu bogatului, cu promisiunea că îi va fi returnat în câteva luni, după seceriș. Dar, orbit de iubirea de arginți, negustorul l-a bătut pe țaran și l-a scos afară din casă, spunându-i că va primi grâu doar când va veni cu aur.

Supărat, plugarul a alergat la episcopul Spiridon, care i-a zis să revină în ziua următoare. În ziua ce a urmat, țaranul s-a

întors la sfântul chiriarh și a căpătat de la acesta un bulgăre mare de aur, cu condiția de a-l răscumpăra de la negustor la seceriș, pentru a-l returna sfântului.

Cumpărând grâu de la bogat, plugarul și familia sa au supraviețuit, iar datorită rugăciunilor sfântului a plovat și în anul acela a fost o recoltă bogată. La seceriș, răscumpărând bulgărele de aur, s-a întors cu el la Sfântul Spiridon, care i-a spus să ia aurul și să-l urmeze. Ajungând pe un câmp, sfântul a pus aurul pe pământ și, făcând semnul sfintei cruci asupra lui, îndată s-a preschimbat în ceea ce a fost mai înainte – în șarpe. Însăpăimântându-se omul, sfântul l-a îmbărbătat spunându-i că, dacă nu se făcea șarpele în aur și aurul în șarpe, nu ar mai fi trăit plugarul, nevasta și copiii lui.

În anul 325, împăratul Constantin cel Mare convoacă toți episcopii creștini la întâiul sinod ecumenic de la Niceea. În acea vreme, Biserica se confrunta cu erezia ariană, care susținea că Dumnezeu Fiul este cea dintâi creatură a Tatălui, mai presus de oameni și de îngeri, dar mai jos decât Dumnezeu; cu alte cuvinte, este creație, nu Creator. Din nefericire, cei mai influenți episcopi erau adepți ai lui Arie, Eusebiu al Nicomidiei, Maris al Calcedonului și Teognie al Niceei, alături de filozofii eleni. Acești mari învățați greci mai erau numiți și sofști, adică iubitori de înțelepciune, deoarece erau cei mai pricepuți oratori ai lumii antice. Filozofii elini erau de temut în dezbateri, pentru că puteau susține orice subiect cu foarte multe argumente, ce păreau a fi adevărate. De aceea i-a convertit vicleanul Arie, pentru a-i defăima pe Sfinții Părinți în fața lumii prin vorbe, răstălmăcindu-le cuvintele.

Ignorând îndemnul Sfinților Părinți,

de a nu se amesteca în vorbă cu sofști, căci era fără de carte, Sfântul Spiridon îl va contrazice pe cel dintâi sofist. Fiind luat în râs de preoții arieni și de adepții acestora, sofști, sfântul va cere o cărămidă, pe care, ținând-o în mână stângă, cu dreapta și-a făcut semnul crucii și, imediat, s-a ridicat pară de foc în aer, lutul a rămas în mână și apa a curs pe podea. Toți amuțind, sfântul a cuvântat: „Precum e cărămida din trei dar e una, așa este și Dumnezeu: unul în ființă și întreit în persoane.”

După terminarea Sinodului, Arie a fost afurisit de cei 318 Sfinți Părinți, iar Sfântul Spiridon s-a întors în cetatea sa, mulțumit căci, datorită lui, mulți sofști s-au lepădat de învățătura lui Arie și au primit taina botezului.

La mai mulți ani distanță, după ce a mai săvârșit multe minuni, Sfântul Spiridon

va fi înștiințat de Dumnezeu că i se apropie ceasul morții. A fost îngropat în biserica Sfinților Apostoli din Trimitunda, iar mormântul său a devenit locul unde s-au înfăptuit multe minuni. În secolul al XI-lea, datorită ocupației turcești, moaștele sfântului sunt mutate în secret în Insula Corfu, unde se fac minuni și astăzi.

O minune a sfântului din zilele noastre este aceea că, o dată pe an, papucii lui sunt schimbați, deoarece se rup în mod miraculos; astfel, Sfântul Spiridon dovedește că e prezent oriunde este nevoie de el.

Sfântul rămâne în memoria noastră ca un mare părinte al Bisericii, un mare făcător de minuni și „ajutor întru necazuri” oamenilor; un om care, fără a avea o educație aparte, a reușit să facă ceea ce mulți învățați nici nu au sperat a reuși.

Text: Andrei Dumitrescu, clasa a VIII-a

Spiriști în ton cu moda: WE ECO

Text: Elena Mohamed- Mahmoud Nawal, clasa a X-a B

„Natura nu ne cere să fim geniali, ajunge să fim raționali.”
(Mariana Fulger)

Participarea clasei a X-a B la proiectul „Primăvara Școlilor”, organizat de Primăria sectorului 2, este deja o tradiție în Colegiul Național „Spiru Haret” care a obținut, în anul 2011, Premiul al II-lea pe capitală. An de an, am căpătat experiență, am trăit împliniri și dezamăgiri, pentru ca, la final, să ne bucurăm de satisfacții pe măsură. Cum trăiesc colegii noștri experiența participării la „Primăvara Școlilor” am aflat întrebându-i pe câțiva dintre cei care participă pentru al doilea an consecutiv la acest program:

> „Deoarece prin această acțiune putem redescoperi orașul și crea o ambianță plăcută pentru toți locuitorii acestuia.”
(Simion Cristian George)

> „Pentru că imi place să ajut la înfrumusețarea orașului prin plantarea pomilor și prin îngrijirea spațiilor verzi. Mai mult, în clasa a IX-a, ne-am implicat foarte mult în această experiență și încurajez pe toți cei care au ocazia să participe să o facă” (Calotă Florin).

> „Participarea și anul acesta este o experiență plăcută alături de colectivul format din elevii clasei a X-a B. Leșirile noastre afară pentru a ne ajuta pe noi să trăim într-un mediu adecvat au fost și distractive. Îmi doresc să particip și anul acesta, nu atât pentru premii, ci pentru a putea fi alături de colegi și de doamna dirigintă făcând un lucru folositor omenirii. Pe de altă parte, putem

face un lucru bun, distrându-ne în același timp.” (Olaru Delia Gabriela) .

> „Deoarece anul trecut m-am simțit foarte bine la această activitate, am ajutat mediul înconjurător pe care alții încearcă să-l distrugă constant. Ne-a mobilizat pe toți să vedem frumusețea naturii amenințată de gunoierii și poluarea din jur. Experiența a unit acest colectiv.” (Matei Maria Miruna).

> „Am găsit o modalitate de a ajuta un colț verde să-și arate frumusețea ascunsă printre gunoierii, buruieni, trecerea timpului și nepăsarea trecătorilor.” (Nae Dumitrescu Alexandra).

> „Am vrut să particip și anul acesta deoarece a fost o experiență unică împreună cu clasa. În plus, am fost supuși muncii în echipă, fapt care ne-a apropiat mult.” (Zavate Mircea) .

2. Ce impresie aveți despre programul „Primăvara Școlilor”?

> „Este o activitate extrașcolară prin care ne putem folosi timpul și energia în scopul de a face o lume mai bună.”
(Simion George Cristian)

> „În opinia mea, acest program este foarte bun, nu doar pentru mediu, ci și pentru copii, deoarece aceștia vor învăța ce înseamnă grija pentru lumea verde.” (Calotă Florin)

> „Este un program care mi-a insuflat încredere. Dacă primăria s-a putut gândi la un mod distractiv pentru a salva planeta, de ce să nu ne implicăm și să dăm o mână de ajutor ? ”
(Olaru Delia Gabriela)

> „Impresia pe care mi-a lăsat-o acest program a fost foarte bună, deoarece ne-a învățat cât de important este mediul înconjurător și cât de mult putem schimba look-ul orașului doar printr-un program pentru noi toți.” (Matei Maria Miruna)

3. Ce ați câștigat în cadrul proiectului „Primăvara Școlilor”?

> „În primul rând experiență, iar în al doilea rând posibilitatea de a face un bine. Totodată importantă este și diploma, care ne va ajuta pe viitor.” (Dinca Bianca)

> „Mai mult timp cu clasa și premii școlii, de care ne simțim cu toții mândri.”
(Zavate Mircea)

> „Pe de o parte am avut de câștigat experiență, de asemenea am primit șansa de a cunoaște noi persoane și de a primi o diplomă.” (Cojan Eugen)

> „Din punctul meu de vedere nu contează lucrurile materiale, cât experiența și bucuria sufletească câștigate.” (Olaru Delia Gabriela)

4. Ce activități ați dori să faceți anul acesta pentru a câștiga marele premiu?

> „O idee bună ar fi să implementăm un sistem de reciclare în școală, începând prin a sorta gunoierii aruncate.” (Simion George Cristian)

> „Mai mult suflet și mai multe activități care ajută mediul înconjurător. De exemplu reciclarea gunoierii sau plantări de copaci în jurul școlii.” (Zavate Mircea)

> „În acest an, în cadrul acestui program aș dori să putem avea un loc mai mare pentru a ne desfășura activitățile, mai mulți copaci și flori.” (Matei Maria Miruna)

> „Aș dori să plantez copaci sau flori, să strâng gunoierii aruncate prin spațiile verzi, să vopsesc baza copacilor pentru protecția lor, probabil aplicarea unor amenzi celor ce nu se pot abține să-și păstreze gunoierii până la primul cos de gunoierii; fumatul în locuri special amenajate.” (Cojan Eugen)

> „Având în vedere faptul că anul trecut, Colegiul Național „Spiru Haret” a câștigat locul al doilea la nivel de capitală, consider că putem să punem mai mult suflet și să trecem cu un loc mai sus. Pentru a putea câștiga, ar trebui să le arătăm oamenilor că ne pasă de natură și de ce este în iurul nostru.” (Olaru Delia Gabriele)

5. Ce ați face pentru îmbunătățirea programului pe viitor?

> „Consider că ar fi o idee bună să ne unim mai multe licee pentru a ajuta mai mult mediul.” (*Berdila Cristian Stefan*)

> „Să contribuim fiecare cu câte ceva pentru dezvoltarea și îmbunătățirea acestui program ” (*Camburu Sandra Maria*)

> „Am avea nevoie de mai multe suport tehnic (lopeti, plante, furtun, găleți). Ar fi benefic ca acestei acțiuni să i se aloce mai mult timp.” (*Zavate Mircea*)

> „În viitor, ar fi bine dacă mai multe școli s-ar implica în acest proiect, iar pentru a-i convinge pe elevi, le putem explica ce importanță are mediul înconjurător ” (*Calota Florin*)

> „Pentru a îmbunătăți programul pe viitor, ar trebui să promovăm prin toate mijloacele, realele valori ale școlii și ale comunității” (*Gheorghiță Marius*)

Sperăm că acest articol vă va determina să vă gândiți de două ori înainte să aruncați o hârtie pe jos. De asemenea vă așteptăm alături de noi, colectivul clasei a X- a B , în cadrul proiectului „Primăvara Școlilor”. Merită să vă implicați!

INTERVIU

„ Jocul este aluatul din care se plămădește totul: și ființa actorului, și întâmplarea de pe scenă ; *homo ludens* este condiția noastră .”

Interviu realizat de Rareș Constantin Antemir , clasa a IX-a F

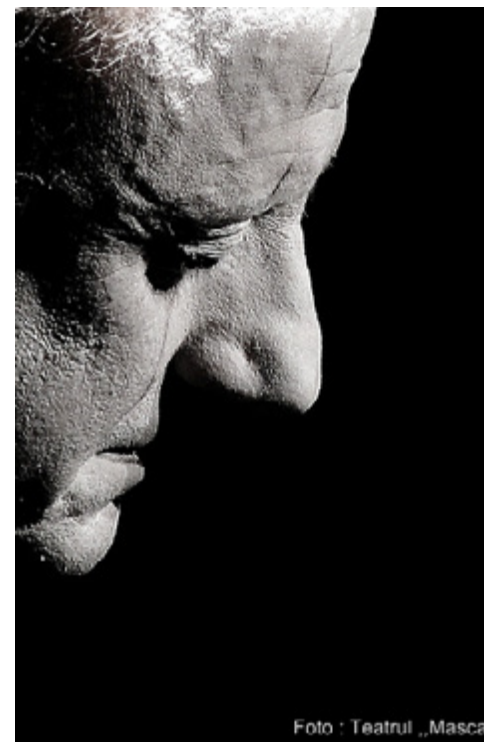

Foto : Teatrul „Masca”

MIHAI MĂLAIMARE

Mihai Mălaimare este un actor și politician din România, absolvent al Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică din București. S-a născut la Botoșani, în data de 27 august 1950, și a debutat la Teatrul Național din București. A înființat, în anul 1990, Teatrul Masca, iar între anii 2000-2006 a fost deputat din partea Partidului Social Democrat și membru al CNA. Este căsătorit cu Anca Dana Florea și are trei copii : Mihai, Ștefan și Catinca.

Blog personal : malaimare.ro

DIRECTORUL TEATRULUI „MASCA ”

Într-un final, am reușit să obținem un interviu cu directorul Teatrului Masca. De cum am aflat că avem drum deschis către domnul Mihai Mălaimare, eu, împreună cu Cristina Istodor (clasa a IX-a F) și cu fotografa Carla Mihăiescu (clasa a XI-a G), am pornit spre teatru.

R: Pentru început, aș vrea să vă mulțumesc pentru acordarea acestui interviu.

MM: Cu plăcere.

R: Știm că sunteți director al Teatrului „Masca”, actor, regizor, scriitor , profesor universitar și politician.

MM: Nu, politician nu mai sunt , am fost și mi-a ajuns.

R : Trăiți vreodată sentimentul că vreuna din aceste calități o umbrește pe cea de actor ?

MM : Nu...aș fi putut fi un bun chirurg, de exemplu , aș fi putut fi un bun marinar, că tot avem un președinte marinar , aș fi putut fi, cu siguranță, un foarte bun istoric. Școala Ardeleană... nu că mințea, dar căuta drumuri false, desprinse de realitate. Istoria României este alta, nu e cea care ni s-a predat; trebuie rescrisă, trebuie refăcută .

Pentru că m-ai întrebat dacă am fost politician... am fost doisprezece ani și am încercat să introduc în politica românească altceva, dar... n-am putut cu generația care e acum. Am irosit douăzeci de ani în mod criminal nu pentru noi, ci pentru voi. Pentru voi ar fi trebuit să construim o Românie adevărată, dar nu am fost în stare. Eu am crezut în politică; am crezut că, devenind politician, voi lucra așa cum lucrez și în teatru, adică voi reface, voi construi și voi preda în bună stare ceea ce am construit.

Și mai gândiți-vă la ceva : cum ar fi politicianii României când țara are trei milioane de analfabeți? Aceștia au televizoare ... dar la ce emisiuni se uită ?

Deci aveți în spate datoria pe care o dă Dumnezeu fiecărei generații, plus datoria pe care v- am lăsat-o noi pe umeri, pentru că nu am fost în stare să o rezolvăm . Să vă dea Cel de Sus putere să faceți ceva . Am încheiat capitolul „, politică”.

R: Dacă am considera că a fi regizor, scriitor, actor sunt meserii, a apărut vreuna dintre ele menționată în răspunsul pe care l-ați dat în clasa întâi la întrebarea: „, Ce vrei să te faci când o să fii mare ? ”

MM: Păi, da, a fost ce a dat Dumnezeu; dacă nu mă înșel, acesta a fost răspunsul meu, iar Dumnezeu, într- un fel sau altul, a ales .Uneori are mai multă izbândă regizorul, alteori actorul, dar una peste alta, sunt om de teatru și, ca să vedeți că tot ceea ce v- am spus nu este aberație... eu nu mi- am trădat niciodată meseria, nici când eram în politică

R: Cine sau ce este „Masca” și ce vrea ea ?

MM: Ar trebui să-mi spui tu . Eu constat că „Masca” are în interior mulțimi care înseamnă publicul, sau o intersecție de mai multe mulțimi , dar majoritatea consideră însă că se apropie de voi... ceea ce mă bucură foarte tare .

R: Teatrul „Masca” a coborât de ceva timp în stradă ...

MM: Este primul și, din păcate, continuă să fie singurul. În urmă cu douăzeci de ani, actorii români mă sunau și mă certau că am coborât în stradă, susținând că i- am făcut de râs. „Cum o să joci teatru acolo unde scuipe toți trecătorii?” .

După aceea, au descoperit și ei că e un lucru extraordinar, deoarece în stradă găsești un public fantastic . Eu spun însă mai mult , că teatrul românesc are datoria sacră să coboare în stradă, pentru că nu putem continua cu 3.000.000 de analfabeți .

R: Când ne putem aștepta la o descindere mai mare și în licee ?

MM : Asta este, întradevăr, o problemă . Nădăduiesc însă că, prin intermediul revistei voastre, veți face ca liceele să vină aici .

R: Ce idealuri avea Mihai Mălaimare în clasa a noua de liceu?

MM: Ce idealuri aveam...în a opta, eu eram ultimul în clasă și, la serbare, mama mea plângea . Am întrebat- o: „, De ce plângi?” și mi-a zis: „, Pentru că ești ultimul în clasă și pentru că m- ai făcut de râs” . Eu i- am răspuns că o să intru la liceu și voi termina primul , ceea ce am și făcut- deși intrasem printre ultimii, am terminat primul. Îmi plăcea teatrul , îmi plăcea muzica ...cred că mă pregăteam pentru una din marile iubiri .

R: Ce criteriu aveți în vedere când alegeți repertoriile teatrului ?

MM: E o întrebare bună. De exemplu, noi lucrăm după teme teatrale. Acum suntem în plină temă Shakespeare, care va dura patru ani și care va avea vreo cinci- șase spectacole. Veniți să vedeți *Comedia erorilor* ! Pregătim *Noaptea furtunoasă* și *Scrisoarea pierdută* (în intervalul 1-4 iunie); avem, apoi, programul *Commedia dell Arte* .

R: Care este viziunea dumneavoastră asupra unui teatru perfect ?

MM: Ar fi ceea ce tocmai am subliniat. Dar... știi cum e: niciun compozitor nu poate suprapune exact concertul propriu-zis cu cel ideal, ce există numai în imaginația lui .Teatrul nostru are în jur de o sută de actori și, ceea ce am încercat noi să construim, nu e deloc rău .

R: Botoșani...pentru mine este un oraș ca oricare altul ...

MM: Să nu fie. Îți spun și de ce: a dat naștere celor mai mari oameni ai culturii române: Eminescu,Iorga, Luchian, Enescu,Onicescu ... și mulți alții.

Da, Botoșaniul, așa cum este el, sărac și necăjit, așa cum este el de când îl știu eu și, probabil, cum era cu multă vreme de a mă naște eu .

R: Având în vedere că ne-ați vorbit așa de frumos despre Botoșani și că sunteți întotdeauna entuziasmat de evocarea lui, întrucât ați scris pe blogul dumneavoastră următoarele : „N-aș fi putut fi actor dacă nu mă nășteam acolo, n-aș fi putut fi ceea ce sunt dacă nu creșteam acolo , n-aș fi putut gândi cum gândesc dacă nu începeam să descopăr lumea de acolo ”... de ce ați ales Bucureștiul ?

MM: ...pentru că Bucureștiul este capitala, Bucureștiul are oportunități, Bucureștiul are Teatrul Național... ce voiai să aleg ?

R: Ne puteți spune ce semnificație au jocul și joaca pentru dumneavoastră, în teatru?

MM: Jocul este aluatul din care se plămădește totul: și ființa actorului, și întâmplarea de pe scenă, *homo ludens* este condiția noastră . Joaca poate fi o formă strălucită a jocului, a modului în care joacă un profesionist, sau poate fi momentul de strălucire a superficialității.

R: Toți și toate au o poveste a lor. Care este povestea piesei Acul cumetrei Gurton ?

MM: *Acul cumetrei Gurton* este un spectacol al Renașterii engleze, este o farsă scrisă senzațional și tradusă fabulos în română . Această piesă a apărut la teatrul „Masca” dintr-o întâmplare. Co-

lega mea, Olga Mateescu, se plângea că ea a jucat la Național numai roluri de dramă și trebuie neapărat să joace într-o comedie. Eu, având în vedere că mă gândeam la piesă, am întrebat-o dacă nu ar vrea să fie cumătra Gurton. A zis „DA” pe loc .

R: Ce ne puteți spune despre „, Intrusa ” ?

MM: *Intrusa* e un spectacol profund și pe care îl iubesc foarte tare, pentru că este, poate, în acest moment, spectacolul fanion al stilului nonverbal. Cine n- a văzut Intrusa, nu poate vorbi de teatrul nonverbal. Intrusa are două pagini, dar este atât de generoasă în imagini profunde încât a generat un spectacol de o oră și jumătate ... l-ai vizionat sau m-ai întrebat așa...

R: Nu, am văzut diploma de pe perete!

MM: Am înțeles...

R: Care credeți că ar fi primul gând care i- ar trece lui Shakespeare prin minte dacă ar asista, pentru câteva minute, la repertoriul teatrului ?

MM: Asta mi- e greu să-ți spun, dar dacă ar vedea *Comedia erorilor* ar zice :„, Ah , am fost un scriitor fabulos”.

R: Aveți câteva cuvinte pentru cititorii revistei Vlăstarul ?

MM: Cred că le-am transmis pe parcurs misiunea lor: aceea de a veni la teatru !

R: Vă mulțumesc!

Foto: www.lumbuna.ro

Regele Cerb

Mattei Monica și Ioana Lungu, clasa a IX -a F

Fiind boboci și neștiind prea multe despre teatru, cu toții îi suntem recunoscători doamnei profesoare de limba și literatura română, deoarece ne-a „introdus” în tainele acestuia. Astfel, am pășit cu mult curaj și entuziasm pe covorul roșu al Teatrului Masca, pe care, cu siguranță, nu-l vom uita curând.

Prima piesă vizionată, *Regele Cerb*, a fost un spectacol extraordinar, muzica îmbinându-se perfect cu costumele și cu decorul. Actorii sunt înzestrați cu un talent magnific de a comunica cu spectatorii și de a le transmite emoțiile surprinzător de ușor.

Unul dintre cele mai uimitoare aspecte privind actorii este felul în care reușesc să ne surprindă, mergând în afara

scenei, contopindu-se cu decorul. De exemplu, un moment minunat a fost cel în care actorii au mers în spatele spectatorilor, fără ca aceștia să observe, imitând sunetele unor păsări, creând o atmosferă de poveste; orice fel de zid între spectatori și actori a fost cu desăvârșire năruit.

În ce a constatat subiectul piesei: stăpânul ținutului Serendippo, Regele Deramo (Cristi Neacșu), își caută o soție sinceră, care să-l iubească. Acesta primise odinioară de la zâna Morgana un tablou fermecat, ce avea darul de a râde atunci când cineva rostea neadevăruri, precum și un vers fermecat care, odată rostit deasupra unui corp fără viață, umplea golul corpului.

Toate acestea fiind spuse, începe acțiunea, unde locuitorii ținutului fermecat își pregătesc fecioarele pentru a fi prezentate regelui. Acestea pornesc cu credință și îndrăzneală în a-l impresiona pe acesta. Dar numai o singură femeie spune adevărul, cea care îl iubește nespuse pe Deramo, Angela (Dora Iftode), fiica ministrului Pantalone. Tartaglia (Sorin Dinculescu), sfatuitorul regelui, având o obsesie pentru soția acestuia, îl convinge pe acesta să meargă împreună la vânătoare. Profitând de uciderea unei căprioare, șiretul Tartaglia îi propune regelui să intre în corpul neînsuflețit al căprioarei, pentru ca el însuși să pună stăpânire pe corpul regelui. Tartaglia, sub înfățișarea lui Deramo, se întoarce la palat unde o cheamă pe Angela. Aceasta observă imediat că nu persoana de care este îndrăgostită se află în corpul iubitului ei.

Cea mai emoționantă scenă a pie-

sei a fost, cu siguranță, dansul căprioarei. Momentul a fost profund, actrița (Ioana Macarie) intrând parcă în pielea unei căprioare. Cu mișcări fine, grațioase și cuminti, dar în același timp spontane, parcă rupte dintr-o poveste, aceasta a reușit să ne impresioneze. În acel moment toți ochii din sală erau ațintiți asupra ei și niciunul dintre noi nu mai respira.

Piesa, din punctul nostru de vedere, este o poveste orientală cu happy end, un basm în care suntem transpuși prin performanță actoricească a artiștilor.

www.teatrulmasca.wordpress.com

TRUPA ELECTRIC FENCE

Foto: electricfence.ro

interviu realizat de Rareș Antemir, clasa a IX-a F

Iată că, spre marea noastră bucurie, am reușit să luăm interviu și trupei ELECTRIC FENCE, cea care a obținut locul al doilea la preselecția pentru *Eurovision*. Fără teamă și gata de distracție, am dat o fugă până la Coyote Caffé, împreună cu Andra Monica Teodoreanu, fotograf al revistei *Vlăstarul*. Am stat de vorbă cu Elena Vasile, solista formației, cu David Ciente clape, Tudor Rotarus- bass, Alexandru Mîțu- chitară.

R.A. : Întâi de toate, as vrea să vă mulțumesc pentru timpul acordat acestui interviu și să vă felicit pentru performanța pe care ați obținut-o la Eurovision. Cred că, pentru început, cel mai important ar fi ca cititorii să afle cum, când și unde a luat naștere Electric Fence.

E.V. : Electric Fence a luat naștere în anul 2009, atunci când l-am întâlnit pe David și am pornit împreună la drum, am muncit mult, dar uite că se poate. În momentul de față suntem o trupă alcătuită din 5 membri. Ni s-au alăturat, între timp, Alex Mîțu la chitară, Tudor la bass și Dan Andrei la tobe.

R.A. : În zilele noastre, lansarea unei trupe e o țintă greu de atins. Ce a trebuit să faceți pentru a reuși ?

D.C. : Încă nu am atins acest target. Va trebui să

mai muncim. Trebuie să muncești foarte mult, ani de zile.

R.A.: V-ați orientat spre un anumit public?

D.C.:... spre un public deștept și deschis.

R.A. : Muzica voastră ar putea fi pe placul întregului public tânăr românesc?

D.C.: Ar putea fi, dar încă nu... adică, în primul rând, ne-ar trebui mult mai multă promovare.

R.A. : Ce gen/ genuri muzical/e ați abordat?

E.V. : Fusion, alternativ, pop, d'n'b, rock și, inserat pe alocuri, și folclor, dar nu în toate piesele noastre.

R.A. : Tudor, ești de o vârstă cu mine. La 17 ani, să cânti într-o trupă care iese pe locul al doilea

la Eurovision ridică nivelul popularității foarte mult. Eu, unul, sunt invidios pe tine. Cum te afectează aceasta popularitate în viața de zi cu zi?

T.R.: Nu știu dacă poți să îi spui popularitate, că nu vine nimeni să-mi ceară autografe pe stradă. Ea se manifestă mai mult printre prieteni, care, probabil, mă respectă mai mult că fac și altceva în afară de școală.

R.A.: Alex, din câte am auzit despre tine, ai o percepție și o perspectivă a vieții diferite de restul lumii. Ești un ciudat?

A.M.: Da... mă întreb de la cine ai auzit asta. Nu știu până la urmă ce înseamnă ciudat, pentru că eu cred că fiecare om are o percepție diferită. Așa probabil că toată lumea este ciudată. Și cred că, de fapt, e un lucru bun; dacă stai să te gândești, am văzut, cred că într-o reclamă, propoziția următoare: „suntem cu toții diferiți din fericire”...

R.A. : David, ce înseamnă pentru tine Electric Fence?

D.C.: Gard electric.

R.A. : Elena, ai participat în cadrul multor proiecte. Care ți-a plăcut cel mai mult ?

E.V.: Fiecare proiect a fost special în felul lui. Am cântat de la muzică etno la pop, am cântat, la un moment dat, chiar și muzică clasică, dar nu mă pot

autointitula o solistă de astfel de muzică. Se pare că acum fac exact ce îmi place. Cred că *Electric Fence* este proiectul care îmi place cel mai mult, din toate de până acum. Și... hai să nu-l numesc proiect, pentru că proiect numești ceva efemer, ceva în care te implici cu un anumit scop, pentru ca, mai apoi, să fie dat uitării. *Electric Fence* nu o să fie o chestie de moment. *Electric Fence* o să crească mare, o să fie o trupă de care o să auzi și de care o să fim mândri.

R.A.: Fără îndoială, îmi poți spune și un proiect care ți-a displicut?

E.V.: Nu cred că am avut proiecte care mi-au displicut. Și, dacă faci referire la Hora, proiectul din care am făcut parte în urmă cu 10 ani, să știi că nu a fost un proiect la care să mă gândesc cu jenă sau cu rușine. A fost, la momentul acela, un proiect destul de interesant, pentru că eu nu mai cântasem până atunci folclor și se pare că îmi ajută în momentul de față. Pentru că, așa cum am mai spus, Electric Fence are, în anumite piese, influențe folclorice românești și... uite că nimic nu e întâmplător până la urmă.

R.A.: Unde vă vedeți peste un an? La ce nivel?

D.C.: Dacă stăm, o să fim la același nivel și peste un an, dar dacă batem fierul cât e cald, probabil o să... nu știu, poate o să ne vezi pe Wembley. O să ai invitație gratuită la concert.

Foto: Andra Teodoreanu, clasa a IX-a F

R.A.: Elena, ai mai cântat împreună cu David într-o formație, Raza. După ce aceasta s-a destrămat, ce v-a făcut să creați una nouă?

E.V.: Da, într-adevar, atunci când l-am cunoscut pe David, am vrut să existe o continuitate a unei trupe care se pare că și-a luat un avânt foarte mare numai într-un an de zile.

Am zis, după ce trupa s-a spart, să continuăm. Și am făcut chiar un album, care nu a apărut niciodată și nu o să apară niciodată pe piață. Dar am considerat că trebuie să facem muzică nu numai pentru noi sau pentru prietenii noștri, ci să creăm o muzică ce poate fi plăcută și auzită. La un moment dat, am făcut o piesă pe care am trimis-o la selecția pentru Eurovision în 2009, care nu a trecut de faza de selecție, însă

a fost auzită de un om de radio (radio Guerilla) care ne-a sugerat că ar fi momentul pentru o schimbare. Și am făcut această schimbare. Am redenumit Raza în *Electric Fence*, am schimbat absolut totul în ceea ce privește genul muzical și se pare că a fost bine, pentru că uite, e o muzică ce prinde la mai multe categorii de vârstă, așa cum ai spus tu mai devreme, la oameni care ascultă diferite genuri de muzică. Pe noi nu poate decât să ne bucure.

R.A.: Câteva cuvinte pentru cititorii revistei Vlăstarul?

E.V.: Citiți, dragi copii, și nu luați în râs lectura pentru că o să vă fie de mare folos în viitor.

R.A.: Mulțumesc.

www.libertatea.ro

Care este prețul tău?

Bianca Bădoi, clasa a IX-a F

„Înainte de orice, gândește-te. Dacă faci ceva ca să încerci să impresionezi pe cineva, pentru a fi iubit, acceptat sau pentru a atrage atenția cuiva, oprește-te și gândește-te. Mulți oameni sunt atât de preocupați să-și creeze o imagine, încât se sting în acest proces.” (Salma Hayek)

Poate că, printre cititorii revistei *Vlăstarul*, se numără și persoane care au auzit, de-a lungul timpului, minciunile banale folosite cu rolul de a scuza comportamentul inadecvat, vina aruncată asupra societății pentru greșelile noastre iar și iar. Este un adevăr cunoscut că mediul social modelează personalitatea fiecăruia. Mediul și factorii de mediu sunt importanți în formarea noastră. Se pleacă de la premisa că, la naștere, copilul nu dispune de personalitate. Aceasta se formează în decursul vieții, în cadrul relațiilor pe care le avem cu cei din jur, prin interacțiunea noastră cu ei. Calitatea relațiilor sociale avute, a mediului în care ne formăm determină calitatea personalității, care va oglindi orice imperfecțiune și orice defect.

Dar cum rămâne cu liberul arbitru? Cine greșește? Unde, cum și de ce?

Din experiența mea, cu riscul de a folosi un clișeu, cred că „anturajul este de vină” prin calitatea de a-si răsfărge „calitățile negative” asupra tuturor membrilor lor (vocabular neadecvat, diversele vicii împărtășite între membri), însă o anumită parte o deținem și noi. Totul acționează la nivelul psihicului nostru, atingând cel mai sensibil punct al adolescenților....așa- zisa „faimă”.

Suntem, uneori, dispuși să ajungem până în pânzele albe pentru a impresiona, pentru a fi priviți cu alți ochi, tratați într-un mod „mai bun” (din perspectiva noastră). Așadar, aici atingem problema lui „cine” și a lui „de ce”. Ca ființe umane, nu putem trăi singuri. Fără a interacționa în plan social, fără a aparține unui grup, nu ne putem păstra caracteristicile gândirii abstracte, ale mersului biped, ale vorbirii. Dar, câteodată, această nevoie depășește granițele normalității. Uneori apare nevoia intensă de a face parte dintr-un anumit grup, evident cât mai elitist cu putință. Cu cât este mai restricționat accesul, cu atât atrac-

tivitatea va fi mai mare. Satisfac nevoia de a da și de a primi afecțiune și atenție. Sunt biletul pentru ieșirea din anonim. Până aici toate bune.

Dar totuși... rămâne problema lui „unde și cum” greșim, lăsându-ne influențați. Greșim uitând de integritatea și de valorile noastre morale. Ne lăsăm prinși în jocul de-a „șoarecele și pisica”, dorința noastră de a ieși în evidență urmărindu-ne pe tot parcursul vieții. Reversul medaliei îl constituie tocmai prețul plătit uneori pentru a fi socotit un membru al unui grup „tare”, „popular”: începând cu schimbarea modului de gândire, a stilului de viață și a celui vestimentar, și culminând, în cazuri extreme, cu acte de violență și alte ilegalități. Trebuie să fim atenți la granița subțire dintre ceea ce numim a face parte dintr-un grup și a ne pierde total individualitatea și puterea de a distinge binele de rău, sub presiunea grupului.

Dacă grupul din care faci parte te obligă să te transformi într-o altă persoană, îți controlează viața, deciziile și relațiile cu cei din jur (cu alte cuvinte, te constrânge în toate modurile posibile), ar fi bine să îți pui întrebarea dacă faima efemeră pe care ai câștigat-o merită pierderea stimei de sine.

Care este prețul pe care l-ai plăti tu?

REZONANȚA

ÎNȚRE FIZICĂ ȘI SUPRANATURAL

Text de Sara Esterabadeyan, clasa a IX- a H

În fizică, rezonanța este tendința unui sistem de a oscila cu amplificarea maximă la anumite frecvențe, chiar și forțe oscilante mici pot produce amplitudini de vibrație mare, deoarece sistemul stochează energie oscilantă. Când atenuarea este mică, frecvența de rezonanță este aproximativ egală cu frecvența naturală a sistemului la care el vibrează liber.

Rezonanța apare la toate tipurile de sisteme oscilante: există rezonanță a undelor mecanice, rezonanță electromagnetică și rezonanță a funcțiilor de undă în fizica cuantică.

Marimile fizice caracteristice rezonanței sunt: frecvența, $[v]_i = 1\text{Hz}(\text{hertz})$, - lungimea de undă, energia stocată.

În "științele spirituale" rezonanța reprezintă una dintre legile fundamentale ale Universului, care ne face conștienți de natura vibratorie (rezonanță) a tot ceea ce ne înconjoară. De aici, înțelegem că toate obiectele și ființele vibrează pe o anumită frecvență.

Și, după cum știți, "cei care se aseamănă se adună". Astfel, două persoane cu rezonanța similară vor fi atrase una către cealaltă în mod aproape "magic", fapt care ne atrage atenția asupra semnificației psiho-spirituale a "legii rezonanței" și asupra modului cum aceasta se aplică în viața de zi cu zi, în special în ceea ce privește relațiile interumane.

În tradițiile ezoterice, vom întâlni adesea ideea că lumea exterioară oglindește tărămurile lăuntrice sau, conform spuselor lui Hermes Trismegistus "Cum

este sus este și jos, cum este în afară, este și înăuntru".

Când simțim o atracție neobișnuită față de o anumită persoană înseamnă că suntem pe aceeași lungime de undă, iar o parte din noi, subconștientă sau supraconștientă percepe acest fapt și reacționează ca atare. Astfel, la nivel conștient trăim senzația inexplicabilă de "atracție la prima vedere" sau sentimentul straniu că între noi există o compatibilitate atât de mare încât părem părți complementare.

De asemenea, când trecem printr-o situație neplăcută, o parte din noi rezonază cu acele evenimente, drept urmare le atragem în viața noastră. În acest caz vă recomand să vă puneți întrebarea "Ce anume din interiorul meu a atras această persoană/ situație care îmi produce suferință?"

Odată ce ați primit răspunsul de la sinele vostru, încercați să vă schimbați percepția și atitudinea față de acele evenimente și să conștientizați motivul pentru care ați rezonat cu ele. Odată parcurși acești pași, rezultatele vor fi de-a dreptul miraculoase. Veți observa că odată cu transformările interioare, împrejurările exterioare se vor modela și ele, reflectând schimbările dinăuntrul vostru.

După cum spunea Einstein, "problemele nu pot fi rezolvate la nivelul la care au fost create", fiind important să privim în profunzime și să înțelegem cauzele care produc anumite efecte în viețile noastre.

SEMNIFICAȚIILE ȘI PROPRIETĂȚILE

CULORILOR

O aplicație practică pentru legea rezonanței este terapia prin culori. Fiecare culoare vibrează pe o anumită frecvență și lungime de undă. În funcție de acestea, culorile ne pun în conexiune cu anumite calități.

O scurtă explicație despre proprietățile fiecărei radiații monocromatice :

ROȘU simbolizează energie vitală, pasiune, "copilul interior".

Putem folosi această culoare când ne simțim prea "aerieni" și dorim să revenim pe pământ sau când avem nevoie să manifestăm mai multă compasiune și forță interioară.

Dacă doriți să lucrați cu o anumită culoare, o puteți purta cât mai des cu intenția de a beneficia de calitățile ei vindecătoare sau pur și simplu stați câteva momente cu ochii închiși și aduceți culoarea în viziunea voastră interioară, lăsând-o să trezească în voi acele aspecte specifice ale personalității voastre.

PORTOCALIU semnifică emoție, grație, frumusețe.

Este foarte eficient în echilibrarea emoțională, deci îl puteți folosi pentru a readuce armonia în relațiile cu voi înșivă sau cu ceilalți.

GALBEN reprezintă înțelepciune și putere personală.

Este eficient în vindecarea devalorizării și a lipsei de stimă de sine sau a nesiguranței slăbiciunii și confuziei.

VERDE reprezintă vindecare, echilibru, optimism.

Este extrem de util în probleme de sănătate, în întărirea sistemului imunitar sau în tratarea depresiei.

ALBASTRU semnifică adevăr, comunicare, libertate.

Ajută la claritatea exprimării și conferă eficiență în comunicare sau la

creșterea creativității.

INDIGO reprezintă cunoaștere, profunzime, claritate.

Îmbunătățește capacitatea de concentrare și de memorare, ne aduce o perspectivă mai înaltă, o înțelegere și o viziune mai clare și mai profundă.

VIOLET simbolizează transmitere, spiritualizare și desăvârșire.

Ne ajută să aducem sau să acceptăm schimbarea în viețile noastre, deschizându-ne căile de acces către natura noastră nelimitată și potențialul creator.

Eu asociez conceptul din fizică de dispersie a luminii cu ideea de energie a unității perfecte din științele spirituale.

Conform fenomenului dispersiei, lumina alba se descompune în cele 7 radiații monocromatice. De aici deducem că întregul spectru roșu, există deja ca potențial în cadrul frecvențelor luminii albe din care provine.

Aceasta ilustrează faptul că există o forță care cuprinde și interconectează totul.

CONCLUZII ȘI PĂRERI PERSONALE

Pentru mine, știința și tradițiile spirituale reprezintă pur și simplu limbaje diferite care descriu, de fapt, același adevăr fundamental.

Simt că va veni un moment în evoluția omenirii când această aparentă separare se va dizolva, iar gradul nostru de conștientă va crește depășind limitările percepției polarizate.

Cred că există o singură realitate și o multitudine de interpretări, dar esența este aceeași, iar cu toții facem parte din Marele Plan al Creației....

ATENȚIE! Pericol de dragoste !

DA! Doar trei zile mă mai despart de visul meu. Patru ani de zile am așteptat ziua asta. Aaa, scuze. Cine sunt? Sunt Emilia, dar mi se spune Emma. Ce aștept? Absolvirea liceului. Ce vis „măreț” am? Să ajung pe scena unor teatre mari, să stărnesc aplauze și să fac oamenii fericiți printr-un simplu zâmbet. De ce tocmai asta? Pentru că așa vreau eu! Gata, ajunge cu biografia mea.

Mă aflu din nou în fața laptopului, scriind scenarii și poezioare plictisitoare despre viață, prietenie, mândrie, vicii, bani, faimă, despre aspecte esențiale sau mai puțin importante, cu care ne confruntăm zi de zi. Cu siguranță, ai citit bine rândurile de mai sus și nu ai dat cu ochii peste cel mai... așa-zis important lucru, fără de care nu ar exista omenirea... dragostea. E un cuvânt ce îmi inspiră vid, și nu orice vid, un vid etern. Fiecare cu ideile lui, însă eu, cel puțin, sunt de părere că dragostea îți strică toate planurile pe care ți le faci în cursul vieții. Ca să dau un exemplu: aș zice că o fată normală visează pe care dintre cele șapte „cele mai bune prietene” ale ei să le aibă ca domnișoare de onoare. Eu sunt o persoană cu capul pe umeri, cu un scop precis în viață: să am o carieră și, dacă reușesc, poate și o familie. POATE. Cu toate relațiile și profitând de toate promisiunile primite de la unul sau de la altul din teatre, plus șarmul meu inconfundabil, nu am cum să nu reușesc. Să nu uităm de talentul cu care am fost înzestrată: părinți, bunici, toate generațiile trecute au fost pe scenă. Eu de ce nu aș putea? Următoarea stație: SUCCESUL!

Astăzi, spre deosebire de celelalte zile, e înnorat, stă să plouă chiar. Ieșirea mea, al cărei scop era găsirea unei surse de inspirație pentru o piesă nouă, pare că nu își va atinge țelul. Îmi afund capul într-o pernă, sperând ca acolo să gasesc o fărâșă de idee. Mă răsucesc, mă învârt, mă plimb prin casă, răsfoiesc reviste, ascult muzică și... nimic. Inspirația m-a părăsit complet. Încep să cânt, poate o să îmi strălucească mintea. Mă chinui degeaba, astăzi, clar, nu e o zi favorabilă scrisului. Fiindcă nu am nimic mai bun de făcut, iar somnul e cea mai bună soluție, o voi pune în aplicare.

Nu trec nici două minute de când am închis ochii și sună telefonul în disperare. Pentru numele lui Dumnezeu, se poate să am o zi mai infernală în comparație cu asta? Nu interesul, ci starea de nervozitate pe care mi-o provoacă bătăitul telefonului, mă face să răspund sec la apel. Din starea de somnolență în care intrasem a avut grijă prietena mea, Anne, să mă scoată. Uneori chiar nu îi suport vocea pițigăiată, deși ea mă scoate de cele mai multe ori din stări proaste. Vorbește foarte repede și parcă pomenește ceva de o cafea, la ora două, undeva, la Universitate. Se bâlbăie și nu înțeleg nimic din ce spune.

Nu pot să îmi dau seama dacă își trage lacrimile sau o bufnește râsul. Cred că o să mă conving singură la două. Pregătutul nu constituie o problemă majoră la mine, un tricou, o pereche de blugi, niște teniși și un hanorac, e cam răcoare afară. Merg pe principiul: „Keep it simple”. Nu sunt o persoană complicată, mă consider chiar banală, uneori. Trăiesc după niște principii simple, care accentuează trăsăturile mele morale (cele fizice nu trebuie accentuate, sunt evidente).

Mă mobilizez să ies din casă și încerc să ajung cât mai repede la Anne; nu știu sigur dacă se simte bine... Rutina zilnică, acasă- universitate, îmi provoacă o oarecare greață, dar am să fac o excepție în cazul de față, „Sufletul Meu Pereche” fiind implicată în negativismul debordant al zilei. Fețe cunoscute, precum cuplul de „homeleși” din stația de autobuz, care mai tot timpul sunt puternic amețiți, fumați și cu ziarul în mână, tanti „Servețele parfumate la un leu” și, desigur, să nu îl uităm pe „Știu Tatăl Nostru și Crezul, acum dați-mi bani”. Personaje ca acestea mă fac, de multe ori, să îmi pun niște semne de întrebare despre țara asta.

În fine, să trecem peste... încă sunt foarte curioasă să aflu prin ce tragedie apocaliptică mai trece Anne acum. Ca de obicei, probabil Alex i-a dat papucii și mâine va veni la ea cu un buchet de flori, cerându-și scuze iar ea, bineînțeles că i le va accepta, orbită de cincizeci de lei aruncați pe niște trandafiri care o vor ține maxim zece zile. Am mai zis și repet: dragostea ne orbește.

Cred că e destul de simplu și evident motivul pentru care am ales să rămân celibatară, griji mai puține, mai mult timp liber, fără certuri - „mergem la ai mei de Crăciun” -, plus multe alte complicații fără sens. Anne e o fire romantică, dar ascunde o adevărată felină gata să atace în orice moment și e capabilă să te facă să râzi în orice clipă până la lacrimi. Credeți-mă, când spun până la lacrimi, înseamnă că îți vor da lacrimile de râs, la propriu. Eu sunt o persoană care nu agreează orice fel de umor, îmi place, în mare, cel fin, pe care nu îl gustă multă lume și prea puțini sunt în stare să îl facă. Anne se află printre puținii oameni de acest gen.

Am ajuns. O caut cu privirea, dar nu o găsesc. Mă uit în jur și zăresc un cap brunet plecat și cu mâinile acoperindu-și fața...

Text: Andra-Monica Teodoreanu, clasa a IX-F

Pauză de lectură

SUNT ZILE, SUNT NOPTI...

Meditație nocturnă

Text: Ana Țăran, absolvent

I

Sunt zile când, înfruntând străzi necunoscute,
Mă înstrăinez de mine însămi.
În jur răsună glasuri și răsete.
Adevărul și minciuna se-ascund în spatele ferestrelor.
Umbrele trecătorilor aleargă pe-asfaltul rece.

Dar eu nu sunt acolo...
Nu-mi recunosc propriul pas
Și mi se face frică.
Cum să continui drumul fără mine?
Sunt doar străzi necunoscute,
Obosite de greutatea pașilor.
Pietrele nu cunosc sensul drumului.
Ele nu au nici viață, nici moarte.
Mă reîntorc în mine însămi
Și merg mai departe.
Nu-s piatră și-mi cunosc drumul.
Stăpânesc viața,
Capabilă să dau sens
Răsului și umbrelor,
Adevărului și minciunii.

II

Sunt nopți în care râuri de lumină
Se scurg de-a lungul acelor negre
Din ceasul gigantic atârnat pe perete.
Atunci opresc timpul.
Toate tristețile și neliniștile se transformă-n cenușă.
Las vântul să sufle și s-o ducă
Depart, într-un deșert fără nume.

Urc pe scară către cer,
Călătoresc prin locuri vizate demult, în trecut...
Mă-nsoțesc dorințele-nemplinite.
Le povestesc despre tot: despre vânt, despre timp și cenușă,
Iar ele tac și-așteaptă.
Poate le-am mai povestit cândva toate aceste istorii.

Când hotărâsc să dau drumul timpului
Aud încă ecoul șoaptelor lor.
Râurile de lumină dispar
Acele negre din ceasul gigantic
Gonesc fără teamă,
Se grăbesc – nu se știe unde –
În cerc.

III

Sunt zile în care trec pe lângă castanii îmbătrâniți,
În care păsări își fac din nou cuiburi –
Moi gheme de lână.
Acolo vibrează viața și secunde se scurg încet.
Trecătorii sunt străini pentru păsări.
Durerile oamenilor străbat sute de kilometri.
Putem trece oceanul numai pentru a uita tristețea,
Dar lumea poate-ncăpea într-un singur cuib de pasăre.
Îmi adresez o întrebare simplă:
Cine măsoară corect Universul –
Noi sau păsările?

Coordonator: Prof. Liana Hera

Gândurile unui boboc

Text: Teodora Ghețea, clasa a IX-a F

Concentrarea nu înseamnă să îți canalizezi toată energia asupra unui punct. Înseamnă să vizualizezi ceva ce nu înțelegi, ceva ce există, dar nu poți să îl vezi, oriunde în Univers (și nu numai) și pe care trebuie să îl descoperi.

Niciodată nu te limita la o foaie. Limitează-te la infinit.

Uneori cuvintele nu pot exprima, așa cum gesturile pot explica.

Învățătura este ca un cal sălbatic tocmai prins: cu răbdare și dedicare îl îmblânzești, iar la nevoie mereu te va ajuta.

Cine se scoală de dimineață, se culcă la loc, pentru că zice că este prea devreme.

Un om nu este naiv, el doar iubește atât de mult oamenii, încât îi iartă chiar înainte ca ei să își bată joc de el.

Nu viața este grea, persoanele greu de înțeles sunt imposibile.

Sunt momente când personalitatea altuia te umbrește dar, dacă știi să îți apreciezi calitățile și să îți folosești defectele ca pe un avantaj, fii sigur că vei străluci pe scenele inimilor oamenilor.

Răspunsul se află întotdeauna într-o dezordine. Curățenia îți dă doar impresia că totul este în regulă.

Vita brevis, ars longa

(de la Neastâmpărul Efemerului la Cuminența Perenului)

Totul a început – în urmă cu mai bine de un deceniu – la Colegiul Național „Spiru Haret”, din București ... Și nu întâmplător: pentru că – în această autentică Instituție de Cultură – toți – Dascăli și Discipoli, deopotrivă – au înțeles – dintotdeauna – că „produsele” gândirii și simțirii omenești nu pot exista de o manieră așa – zis „sectorială”, ci doar sub mirabila formă a ... Confluențelor Spirituale. Firește, în cristalizarea unei astfel de Viziuni Poliedrice – care nu are nimic de-a face cu omnicșiența searbăd scientistă – decisiv a fost însuși Modelul Cultural instituit de cel mai de seamă „spirist”, Mircea Eliade, mărturie grăitoare în acest sens fiind – cum bine știm cu toții – chiar „tabla de materii” a primului său volum de eseuri, din 1932, Solilocvii .

Și nu numai. Își poate – de aceea – revendica „statutul” – indiscutabil – de Fervent Factor Modelator (și) acel extraordinar „slogan” lansat – cu un entuziasm debordant – de unul dintre cei mai cunoscuți „spiriști” contemporani, în prezent student – în ultimul an – la Arhitectură, – Matei Stoian: „ Și în liceele teoretice se face artă ” ...

Și totuși, nu a fost suficient pentru a genera o veritabilă Emulație Spirituală . Lipsa un ... Theodore Rousseau. Iar „ rolul ” acestuia și l-au asumat – cu o generozitate culturală incommensurabilă – două admirabile doamne profesoare, de educație plastică și (respectiv) muzicală, Sanda Amarandei și Mariana Comăniță.

Iată-i, fugitiv menționați, pe cei „chemați”, pe cei „aleși”, pe cei „meniți” să creeze în jurul lor o Fremătătoare Alchimie Artistică ...

Iar din coagularea tuturor acestor Îmbolduri Ziditoare a început să se înfiripe – cu temeritatea unui Fiu Exemplar – o expoziție și un concurs, simbolic intitulat... „Spir Art”. Vernisajul și festivitatea de

premiere își urmează, de peste un deceniu, neabătut, ritmul anual, amândouă având loc în Ziua Absolventului, pe 12 Decembrie ...

Deocamdată, acești Minunați Mentori Spirituali au izbutit să confere „inițiativei” lor doar ... dimesiuni municipale; dar se întrezărește – tot mai clar – posibilitatea ca „Spir Art – ul” să se transforme într-o manifestare artistică națională și chiar internațională .

Acum se bucură doar de un „ patronaj ” preponderent intelectual, constând – în principal – în „ sprijinul ” – total – acordat de Inspectoratul Școlar . Ar fi , însă , minunat dacă , pe viitor , în acest Extraordinar Proiect Cultural s-ar implica și alte „ foruri tutelare ” ..., inclusiv – sau mai ales – în „ ordine materială ” ... Pentru ca organizatorii expoziției și concursului – dascăli și discipoli, în egală măsură – să poată achiziționa – mai ușor – (toate) cele necesare în vederea expunerii corespunzătoare a lucrărilor și – nu în ultimul rând – pentru a putea acorda „ micilor artiști ” niște premii decente ...

Dincolo de tot și de toate – însă – trebuie spus că doar Entuziasmul (este cel care) a prevalat ... Pentru că numai el este Izvoditor de Frumusețe ... și nicidecum nu știu ce interese meschine. Cu alte cuvinte, atât elevii cât și profesorii ce s-au lăsat – deliberat – mistuiți de „ focul creației ”, au înțeles – asemeni lui Ruskin, marele propovăduitor al artei moderne – că veleitățile mercantile nu fac – și nu pot face – altceva decât să întineze latura Imaculată a ființei și existenței umane; și, drept urmare, tocmai artei îi revine acest „ rol purificator ”: ... cel ce nu simte nevoia să împrăstie ceața de pe lucrurile care-l înconjoară, nu va cunoaște – niciodată – puterea artei ... (reproduș după: Pierre Courthion: Curente și tendințe în arta modernă, București, Ed. Meridiane, 1973, pag. 175).

Deși – prin definiție – orice încercare de „evidențiere” are și un nedorit revers limitativ, poate că nu e rău să aducem – și noi – în prim – plan măcar câteva realizări cu totul și cu totul remarcabile (din domeniul menționat); astfel, dintre liceele ale căror Veritabile Talente Plastice și Muzicale au realizat – în ultimii zece ani – un adevărat „cumul” de premii și mențiuni, se cuvin, cred, a fi menționate, în primul rând: „Mihail Sadoveanu”, „George Coșbuc”, „Dimitrie Cantemir”, „Mihai Eminescu”, „Școala Centrală”, „Ion Creangă” ș.m.d. Tuturor – Discipoli și Dascăli, nedespărțiți – sincere Felicitări !

*

Varietatea aproape infinită a temelor, subiectelor, motivelor, simbolurilor abordate – de „micii artiști”, – de la cele vaporos infantile la cele meditative ale senectutii, de la cele trepidant cotidiene la cele molcom metafizice, de la cele searbăd te-lurice la cele germinativ cosmice, de la cele răvășitor materiale la cele odihnitor spirituale ș.a.m.d. – relevă – cu prisosință – existența unor seve creatoare – plastice, muzicale, li-terare, deopotrivă – ce așteaptă doar să fie descoperite, ajutate să se înfiripe, să înmugurească, să explodeze, să ajungă la lumină ... Tocmai această extraordinară posibilitate de manifestare a „conținutului” acestor veritabile „nestemate” artistice – mărturie grăitoare a unui univers ideatic și afectiv de o complexitate pe care doar copilăria, adolescența, tinerețea, – înțelese, însă nu atât în sens strict cronologic, ca niște „vârste biologice”, cât mai ales ca niște etate d’âme, ca niște etate d’esprit, altfel spus ca niște ... Permanențe – o pot nutri – este aceea care vine să certifice un alt adevăr indubitabil: chiar și din perspectiva gândirii și sensibilității moderne, – prin excelență, scientistă, secularizantă, luciferică etc., etc., etc., – Frumosul, – în alți termeni, Esteticul – poate coexista – la modul cel mai armonios cu putință – cu Eiticul, cu Etnicul, cu Gnozeologicul, cu ... Dar nu neapărat în sensul de „achiziție culturală”, de „bun (intelectual) dobândit” – prin lectură – cât mai ales în cel de ... Revelație. E și motivul pentru care

înclin să cred – și să afirm – cu tărie – că atât Discipolii cât și Dascălii lor, „împărtașiți” din potirul miraculos al Creației sunt nu doar niște admirabili Izvoditori de Frumos dar și niște demni urmași ai lui Valentin din Egipt și Vasilide din Siria ... și, drept urmare, că „opera” lor nu este doar un „produs” artistic mai mult sau mai puțin „izbutit”, ci este infinit mai mult decât atât și anume o ... (mică) „carte de înțelepciune”, o ... (mică) „gnoză”.

Iată – așadar – cum acești „mici creatori” au putut, pot și vor putea – de-a pururi – Nu să înțeleagă, – așa cum facem noi, bieți Neînaripați Bătrâni, – ci ... să Intuiască, – așa cum doar Zborul lor Neîngrădit face cu putință – niște Adevăruri Esențiale ... E oare – de aceea – o pură întâmplare că exact în acest sens – doar trebuie să lăsăm, veșnic, copiii să vină la noi, nu-i așa ? – a interpretat Frumusețea și cel mai mare teoretician al creștinismului bizantin ?

„ ... frumusețea este participarea la cauza frumuseții a tuturor celor frumoase” (Dionisie Areopagitul: „Opere complete”, Ed. Paideia, Buc., 1996, pag. 148).

Într-un mod absolut similar, acești „îndrăgostiți de Frumos” au înțeles – din considerentul enunțat – că acesta Nu poate fi – în nici un caz – abordat singur, ci dimpotrivă, în același Context Plăsmuitor de noi și noi „nestemate” artistice în care apare și Binele, și Lumina (cu sensul ei de „cunoaștere” artistică sau – cum spunea Lucian Blaga – de „cunoaștere luciferică”), și iubirea, și Extazul, și Răvna ș.a.m.d.

*

Aceeași mirifică „unitate în diversitate” caracterizează și „latura formală” (expresia artistică) a „produțiilor artistice” realizate de „micii creatori”: grafică, desen, pastel, tempera, acuarelă, compoziție pronunțat decorativă, colaj, crochi, design, modelaj, tapiserie, ceramică, schiță ambientală etc.

Iar ceea ce vreau să spun în încheiere – expresie nemijlocită a unei neștrămutate convingeri – poate părea o enormitate doar pentru cei care vor – cu tot dinadinsul – să creadă că fragilelelor

noastre aripi (de ceară) le-a fost hărăzit să se topească de-a pururi, pentru că nouă, Bieți Icarîi Moderni, ne este refuzat ... zborul, – Nu spre Miracolul Înstelat de deasupra noastră, ci spre ... Absolutul din Noi; cei înveșmântați – însă – în Hlamida Neliniștii (pe care o „țese” (tocmai) „ființarea intramundană”, – după cum spunea Martin Heidegger în „Ființă și Timp”), – semn distinctiv al ființei și existenței umane – se vor „înfrupta”, pe mai departe, însă, cu iluzia – fie ea și deșartă – că putem și noi, – tragice făpturi sisifice – purcede pe Calea Regală pe care au pornit – cu mult înaintea noastră – „micii creatori” ... Pentru că așa începe totul, nu-i așa ? Cu o ... Călătorie Inițiată ! Ne poate – mereu – întări – în temerara noastră Aventură Spirituală – una din mirabilele cugetări ce străbat – de la un capăt la altul – bogata corespondență a lui Vincent van Gogh – e vorba, de data aceasta, despre o scrisoare adresată în vara lui 1888 fratelui său, Theo (e limpede – cred – că în ceea ce urmează nu voi face altceva decât s-o redau „în spiritul” ei și nicidecum s-o reproduc ... ad litteram): avem – zice Vincent van Gogh – mai tot timpul, – din zorii tinereții și până în amurgul senectutii – impresia că suntem niște ... Vajnici Călători, cu o destinație limpede trasată, bine cunoscută. Ni se întâmplă – însă – deseori – să ne întâlnim – în (pe) Drumul nostru Simbolic – cu Cineva care – vrând cu orice chip să ne abată din cale – ne spune că – de fapt – acel Ceva (nici măcar) nu există ... Dar aceasta nu are darul să ne facă să disperăm ... Nici vorbă ! Întrucât însăși proiectarea pe acest fundal de Maximă Idealitate face ca totul să pară (și) mai logic, (și) mai veridic ... (Vincent van Gogh: „Scrisori”, vol. II, Ed. Meridiane, Buc., 1981, pag. 179).

În orice Călătorie Inițiată – care, să nu uităm nici o clipă, este, de fapt, așa cum spunea (și) Denis de Rougemont (în „Iubirea și Occidentul”) un „drum în sens invers”, o Aventură Lăuntrică către aflarea Conștiinței de Sine, trebuie – însă – să depășim o „mare primejdie”, o „probă de foc”, – ce reunește – printr-o Infernală Alchimie – Indiferența,

Incompetența, Insensibilitatea, Inestetismul etc., etc., etc. – („probă”) pe care n-o putem „trece” – însă – decât într-un singur fel: „zburând pe deasupra”; pentru că (numai) dincolo de „pădurea cea deasă” ne așteaptă Meleagul Fermecat în care și-a durat eternitatea Tinerețe fără Bătrânețe și Viață fără de Moarte, în care Timpul s-a preschimbat în Vreme, iar Neastâmpărul s-a prefăcut în Cumințenie ... E un Ritual Tainic pe care și l-au asumat și „micii creatori”, dimpreună cu minunații lor Mentori Spirituali, Doamnele Profesoare Sanda Amarandei și Mariana Comăniță ... Consimțind să se împărtașească din Potirul Inițierii Spirituale, ei refac – cumva – la modul arhetipal – un Traiect Artistic petrecut acum aproape 200 de ani ... Care a început, ca orice dureros avatar, undeva prin „cartierele periferice” ale Parisului de început de secol XIX, de unde și-a adunat „neofiții” ..., răspunzând chemării binecuvântate a „învățătorului” lor nedezmintit, Theodore Rousseau ..., pentru ca – astfel călăuziți – să se încumete să treacă, fiecare încălecat pe Pegasul sufletului său, peste pădurea de la Fontainebleau ..., (pentru) ca în final, să fie aureolați cu Insemnele Inițierii pe Tărâmul Muzelor de la Barbizon – din care aveau să se ivească numeroși „visători incorigibili”, în frunte cu Francois Millet, Camille Corot, Gustave Courbet ... Iată de ce sunt tentat să afirm – fără teama de a greși prea mult – că putem vedea în „micii (noștri) creatori” niște Demni Locatari ai Parnasului Contemporan ..., chiar dacă (el) este doar unul ... Imaginar

Text: Prof. Petre Constantinescu

Până când?

Text: Raluca Velicu, clasa a IX-a F

Sub tainicul plop,
Cu frunza-i căzând,
Uscată de soare,
Întinsă pe pământ.
Sub tainica salcie,
Cu ramuri curgând,
Stă, citind o carte,
Sub adiere de vânt.
Sub luna rotundă
Stă în genunchi, plângând.
Cu capul în palme,
Îngânând : „ Până când? ”
Cu cerneală scriu o poezie despre ea,
În gând...
E-n fața mea, mă privește.
Îi șoptesc : „ Pe curând ! ”

Coordonator: Prof. Corina Buzoianu

Acum și peste ani...

Text: Sandra Camburu clasa a X-a B

Acum, când liniștea nopții veghează seninătatea mea
Mă închin ție, înger al iubirii...demon al despărțirii
Și-mi doresc ca tu, măcar o dată-n viață, om să fii,
Să mă vrăjești cu vorbele, să mă privești ca stelele,
Să mă săruți ca ploile, să mă iubești ca nopțile...

Acum, când luminile sufletului meu se sting,
Mă închin ție, înger al tăcerii...demon al durerii
Și te rog, c-un glas tremurător și rece
Să-mi fii aproape când valul morții trece,
Acel val...al minciunii și-al durerii,
Acel val...

Și...peste ani și ani,
Mă voi închina tot ție!

Coordonator: Prof. Liana Hera

Galeria C. N. „Spiru Haret”

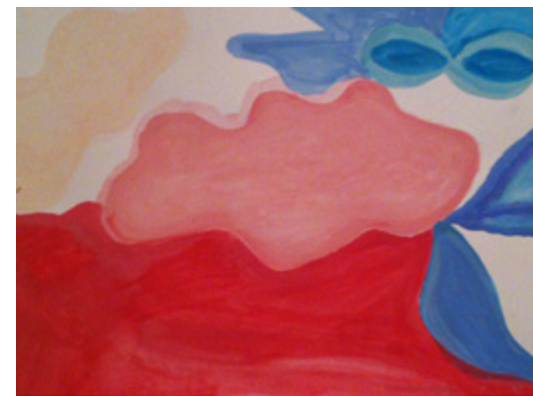
Iulia Barbu, clasa a IX-a F

Teodora Ghețea, clasa a IX-a F

Ioana Lungu, clasa a IX-a F

BACALAUREAT 2012 VARIANTĂ PROPUȘĂ

SUBIECTUL I

Se dă următorul text:

“ **PARACLISERUL** (Pe ton de rugăciune): Ce trebuie să facem noi, ceilalți? Cei mulți, dar ceilalți? Dupa ce tu le-ai făcut pe toate singur, ce ne-a mai rămas și nouă, celor de pe fundul lucrurilor făcute? De-am putea cel puțin ploua înapoi măcar potopul, să-l aruncăm în sus patruzeci de zile și un miliard de nopți, pedepsindu-te pentru păcatele tale! Sau să-l ningem și să zburăm călare pe câte-un fulg spre stelele lacome de ninsoare! Și să te troienim, în hibernare, ca înainte de facere, și să-ți dăm prin gând ca niste avalanșe prin vis. [...]

PARACLISERUL (plutind cu lumânarea lui, sus, în turlă, ca într-o minune): Acum o țin mai mult stinsă, suflu în ea, suflarea mea o încălzește și scoate un fel de abur subțire, care se depune pe pereți. De-aș avea putere să duc pana la capăt această ctitorie! [...]

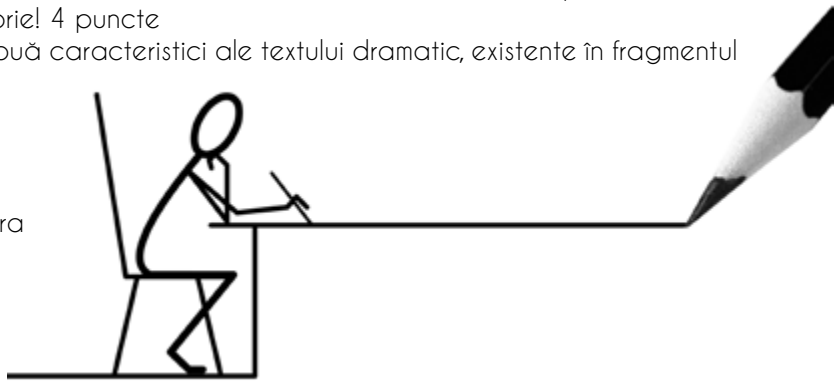
(Sleit de puteri.) Dacă nu te dor pleoapele când le închizi. Dacă nu-ți zângăne genele, ca două cortine de sulii otrăvite. Dacă nu te strânge întunericul în fiecare seară, ca o ușă care-ți prinde mâna, apoi glezna, apoi gâtul. Dacă nu te otrăvesc dinții când îi inghiți, de câte ori tragi aer în piept, punându-i la loc când oftezi, într-un veșnic box cu infinitul... (Hotărâre bruscă.) N-o mai termin. Lăsați-mă să cobor, o biserică mai neagră decât asta nu mai pot face. Așa că nu vă fie frică...”

(Marin Sorescu, Paracliserul)

Scrie răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe, cu privire la text:

1. Numește câte un sinonim pentru sensul din text al cuvintelor: lacome, ctitorie. 2 puncte
2. Explică rolul semnului exclamării în exprimarea mesajului din secvența : De-aș avea putere să duc pana la capăt această ctitorie! 2 puncte
3. Construiește un enunț în care să folosești o locuțiune/ expresie care să conțină substantivul păcat. 2 puncte
4. Indică rolul indicațiilor scenice în fragmentul dat. 4 puncte
5. Transcrie o structură care conține o imagine vizuală. 4 puncte
6. Precizează tema fragmentului dat. 4 puncte
7. Explică semnificația a două figuri de stil diferite, identificate în fragmentul citat. 4 puncte
8. Comentează, în 5-7 rânduri, următoarea secvență din text: De-aș avea putere să duc până la capăt această ctitorie! 4 puncte
9. Ilustrează, în 4-6 rânduri, două caracteristici ale textului dramatic, existente în fragmentul citat. 4 puncte

Text propus de Prof. Liana Hera

Sugestii de răspuns:

1. ATENȚIE A numi un sinonim înseamnă a menționa un termen al cărui sens este identic sau apropiat sensului cuvântului dat: lacome- avide; ctitorie- biserică, mănăstire
2. ATENȚIE A explica înseamnă a lămuri un aspect, valorificând informația furnizată de textul-suport:
Semnul exclamării marchează grafic intonația unei construcții exclamative, în cadrul căreia umilul paracliser își asumă menirea în sfera credinței.
3. ATENȚIE Răspunsul se formulează utilizând corect o locuțiune/ expresie care să conțină substantivul păcat: Cerându-și scuze, și-a spălat păcatul.
4. ATENȚIE Indicațiile scenice constituie un element reprezentativ al operei dramatice, având rolul de a oferi informațiile necesare despre personaje sau evenimente, mijlocind relația dintre autor și cititori. Indicațiile scenice devin mijloc de caracterizare directă și indirectă a personajului.
5. ATENȚIE A transcrie înseamnă a extrage, din text, structura potrivită care conține o imagine vizuală: „plutind cu lumânarea lui, sus, în turlă...”; „suflu în ea, suflarea mea o încălzește și scoate un fel de abur subțire, care se depune pe pereți.”
6. ATENȚIE A preciza înseamnă a menționa, a indica tema fragmentului dat: credința salvatoare a Paracliserului; solitudinea protagonistului aflat în căutarea unui destin.
7. ATENȚIE A explica semnificația a două figuri de stil diferite implică, în primul rând, identificarea acestora (stelele lacome de ninsoare – epitet personificator; să-ți dăm prin gând ca niste avalanșe prin vis- metaforă; Dacă nu-ți zângăne genele, ca două cortine de sulii otrăvite – comparație); în al doilea rând, în cadrul acestei explicații, se valorifică informația furnizată de textul suport, căreia i se dă, prin intermediul figurilor de stil, mai multă forță și complexitate.
8. ATENȚIE A comenta o secvență din text înseamnă a descifra semnificația acesteia: Paracliserul propune soluția spiritualistă (Eugen Simion). Replica personajului ce redă însăși menirea acestuia reprezintă un strigăt deznădăjduit al solitudinii individului. Acesta dorește să finalizeze o ctitorie având credința că numai coordonatele moral-spirituale pot absolve lumea de păcat.
9. ATENȚIE A ilustra presupune a menționa caracteristici ale textului dramatic: prezența conflictului dramatic, replicile personajului, indicațiile scenice etc.

Știați că... ?

1. Servețelele nazale au fost inițial făcute ca bandaje în Primul Razboi Mondial.
2. Dacă iei orice număr, îl dublezi, aduni 10, împarți prin 2, și apoi scazi numărul inițial, răspunsul va fi 5.
3. Winston Churchill a fost născut într-o toaletă a femeilor în timpul unui dans.
4. Februarie 1865 este singura lună înregistrată în istorie care să nu fi avut o lună plină.
5. Niciun cuvânt din limba engleza nu rimează cu "month" (lună).
6. În ultimii 4000 de ani, niciun animal nou nu a fost domesticit.
7. În America de Nord crește un copac (pe care băștinașii îl numesc "pomul dracului", a cărui coajă conține foarte mult fosfor, încât noaptea, lângă tulpină lui, se poate citi ca în orice sală de lectură.
8. Jocul de cărți a fost inventat de chinezi în 1120.
9. Pensatul sprâncenelor devine nedureros dacă în prealabil se anesteziază arcada cu un cub de gheață.
10. Câteva picături de zeamă de lămâie puse în nări desfundă nasul, fără să dea dependență. Tratamentul este cam neplăcut, dar sigur.
11. China reprezintă consumatorul de carne de porc numărul 1 pe plan mondial.
12. Vacile nu au dinți superiori.
13. La naștere, crevetele este mascul, apoi, pe măsură ce crește, devine femelă.
14. Peștii de apă sărată beau apă, iar cei de apă dulce nu.
15. Podul Universității din Boston (pe Commonwealth Avenue, Boston, Massachusetts) este singurul loc din lume unde un vapor poate trece pe sub un tren care trece pe sub o mașină, care trece pe sub un avion.
16. O singură persoană din două miliarde trăiește 116 ani sau mai mult.
17. Singurul aliment ce nu se deteriorează este mierea.
18. Un melc poate dormi trei ani.
19. Greutatea tuturor furnicilor de pe Terra este mai mare decât greutatea tuturor oamenilor.
20. Crocodilul nou-născut este de trei ori mai mare decât oul din care a ieșit.
21. Urșii polari sunt stângaci.
22. Puricele poate sări peste de 350 de ori lungimea trupului său. Este ca și cum un om ar sări peste un teren de fotbal.
23. Inima unei balene albastre este la fel de mare cât o mașină.
24. În Marea Britanie, din 99 de oameni accidentați moare 1, în Germania, din 60 de oameni accidentați moare 1, iar în România, din 3 oameni accidentați moare 1.
25. Coca-cola poate fi folosită și pentru a curăța parbrizul.
26. Zilnic, avem în jur de 70 000 de gânduri.
27. Un creier uman generează mai multe impulsuri electrice într-o zi decât toate telefoanele din lume.
28. Ochiul unui struț este mai mare decât propriul sau creier.

Surse:
www.voce.ro/stiati-ca
www.stiati-ca.haios.ro

Test Psihologic

Text: Adrian Ilie Mitroi, clasa a IX-a F

Completează spațiile punctate cu orice îți trece prin minte în momentul respectiv:

1. Mergi pe o potecă. (Descrie acea potecă.)

.....

2. Poteca intră într-o pădure. Mergând, găsești o crenguță. (Descrie crenguța și ce ai face cu ea)

.....

3. Continui să mergi până dai de un trunchi de copac imens. (Descrie trunchiul și ce faci cu el)

.....

4. În calea ta, te întâlnești cu un urs. (Descrie ursul și cum ai reacționa.)

.....

5. La capătul potecii, este un perete. (Descrie peretele și ce se află după acesta)

5. Peretele semnifică sfârșitul vieții, iar ceea ce este după acesta, viața de apoi.
4. Ursul este dragostea.
3. Trunchiul de copac semnifică o problemă minoră.
2. Crenguța semnifică o problemă majoră.
1. Poteca semnifică viața ta.
(Nu trage cu ochiul înainte să termini testul!)

Rezolvare:

Coordonator: Prof. Nichita Ruxandra

“Vlăstarul” recomandă

Dexter

Text: Carla Mihăiescu, clasa a XI -a C

Dexter nu este un serial pentru toată lumea, așa ca How I Met Your Mother sau Friends. Este un serial care trebuie înțeles de la cap la coadă și trebuie trăit cu adevărat cu toată ființa. Este ceva mult mai complex decât un simplu serial de comedie cu foarte multe episoade de care te plictisești, la un moment dat, pentru că nu se mai schimbă acțiunea, nu apare nicio intrigă.

Dexter Morgan lucrează în laboratorul de criminalistică din Miami pe timp de zi, iar noaptea poartă o cu totul altă mască: este criminal în serie, dar unul puțin mai special. Îi omoară doar pe cei ce se identifică în foarte elaboratul sau „cod moral”. Dexter este foarte atent la fiecare detaliu și nimeni nu banuiește că tocmai el ar fi în stare de asemenea fapte, dar, pe parcursul a celor șase sezoane, întâmplările iau diverse întorsături care, de cele mai multe ori, îl pun pe Dexter în cele mai neașteptate situații. Nu o să spun că Dexter este un serial ce trebuie urmărit pentru că, o data ce ai apucat să vă uitați la primul episod, nu o să mai puteți să renunțați la el decât în momentul în care ați ajuns la sezonul 6, ultimul episod.

Evenimente

A tribute to Nirvana-Nevermind

Joi, 12 aprilie, ora 20.00 ești invitat la Concertul "A Tribute To Nirvana - Nevermind" pentru a celebra 25 de ani de existența a sound-ului și atitudinii create de una dintre cele mai influente formații a secolului XX. Anul acesta în premieră veți auzi integral cel de-al doilea album Nirvana, Nevermind, lansat în 1991. Acest proiect nu vine doar cu o prezentare caracteristică altor trupe tribut al materialelor discografice Nirvana. Accentul se pune pe o redare cât mai fidelă a atmosferei din timpul concertelor live.

It's all about live quality music!"

Singurul festival din Europa care reunește 4 genuri muzicale jazz, blues, pop și muzică clasică se desfășoară anual la București, reușind cu fiecare ediție să creeze o imagine pozitivă României.

Sub sloganul "It's all about live quality music!", Festivalul Internațional EUROPAfest revine în anul 2012 cu artiști și muzică de calitate, cu o imagine proaspătă, dar și cu o surpriză așteptată de multă vreme de fanii săi.

Ediția din acest an va include și "Bucharest International Jazz Competition 2012", unul din primele trei concursuri de jazz din Europa. Totodată, se va desfășura "Jeunesses International Music Competition 2012", un concurs important de muzică clasică, aflat la cea de-a XIX-a ediție.

Agenda EUROPAfest este plină de evenimente atractive, încât îți e greu să bifezi doar unul singur! De aceea, organizatorii te așteaptă să li te alături oricând în perioada 4 - 19 mai pentru a sărbători muzica de calitate.

Pentru mai multe detalii accesați:
www.metalhead.ro
www.jmevents.ro

Horoscop

- aprilie -

Berbec

Luna aprilie îți aduce rezolvarea unor neînțelegeri mai vechi și, astfel, dispar multe din tensiunile existente anterior. Pe plan profesional, o să întâmpini câteva probleme, prin urmare fă-ți ordine în gânduri, pune-ți la punct planul de bătaie și pregătește-te de acțiune.

Taur

Conexiunile muncă-bani devin mai pronunțate. Se observă o îmbunătățire financiară, dar crește și tentația de a cheltui pe podoabe sau distracții. Încearcă să gândești de două ori înainte de a face o achiziție.

Gemeni

Aprilie 2012 este o lună în care pot apărea noi colaborări și în care relațiile sociale pot contribui la reușita profesională. Fără să mai punem la socoteală farmecul personal, pronunțat care, sigur, îți va aduce unele avantaje.

Rac

Ai de făcut mai multe drumuri, pe parcursul lunii aprilie. Multe dintre acestea se vor dovedi încredunute de succes, iar avantajele obținute de pe urma lor vor fi multiple. Pe de altă parte, în viața de cuplu se simte din ce în ce mai puternic nevoia unei schimbări.

Leu

Viața relațională depinde, în aprilie 2012, mai mult ca oricând, de comunicare. Prietenii par a avea un rol determinant: pot să-ți medieze o eventuală neînțelegere, să-ți dea un sfat bun sau chiar să-ți prezinte pe cineva care va face să-ți bată inima.

Fecioară

Aprilie 2012 este o perioadă în care poți pica într-o capcană sentimentală, dar și în care poți ieși dintr-una, dacă te afli deja în ea. Ai grijă, fiindcă relațiile de cuplu pot avea un mare impact asupra carierei și reputației în următoarele luni.

Balanță

Este momentul să dai dovadă de mai multă concentrare. Este nevoie să îți ordonezi mai bine munca, ideile, dosarele, fișierele. Tot ceea ce te ajută să te organizezi este salutar: agende de lucru, liste cu "to do" sau "reminder"-uri.

Scorpion

Muncești cu mult spor, utilizând resurse impresionante de energie. Și, pe lângă faptul că tragi tare la serviciu, îți rămâne și timp suficient pentru a duce o viață socială extrem de activă, cu multe ieșiri în fiecare săptămână, în special în weekenduri.

Săgetător

Dacă ești single, preocuparea numărul unu, în aprilie 2012, este de a-ți găsi jumătatea. Și ai șanse mari să reușești, fiindcă Venus se îngrijește să-ți creeze conjuncturile necesare, să-ți scoată în cale persoana potrivită.

Capricorn

Relațiile cu mediul medical și cu doctorii sunt favorizate, așa că, aprilie 2012, este o perioadă bună pentru a-ți face investigațiile periodice. Păstrează ritmul alert, atât fizic cât și cel profesional.

Vărsător

Ești, ca mai întotdeauna, înconjurați de mulți prieteni și, nu sunt rare ocaziile în care ești sufletul petrecerilor. Evită însă călătoriile la mare distanță și deciziile bruște.

Pești

Te mai domolești puțin la mijlocul lunii aprilie 2012, dar atunci efervescența neuronală se mută în domeniul material. Poți avea scilipiri de ingeniozitate financiară sau poți afla informații valoroase pentru sporirea veniturilor.

Vlăstarul

@Vrei să faci parte din echipa Vlăstarul? Trimite-ne un e-mail la adresa:
revistavlastarul@yahoo.com

Colegiul Național „Spiru Haret”
Adresa: Strada Italiană nr. 17,
Sector 2, București
Telefon: 021 313 64 62
E-mail : haretiana2012@hotmail.com

Colegiul Național
„Spiru Haret”
București